

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/31/EÚ

z 19. mája 2010

o energetickej hospodárnosti budov**(prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov ⁽⁴⁾ bola zmenená a doplnená ⁽⁵⁾. Pri príležitosti ďalších významných zmien a doplnení je z dôvodu prehľadnosti vhodné túto smernicu prepracovať.
- (2) Efektívne, úsporné, racionálne a udržateľné využívanie energie sa vzťahuje okrem iného na ropné produkty, zemný plyn a tuhé palivá, ktoré sú základnými zdrojmi energie a zároveň aj hlavnými zdrojmi emisií oxidu uhličitého.
- (3) Budovy zodpovedajú za 40 % celkovej spotreby energie v Únii. Tento sektor narastá, čo je spojené so zvyšovaním jeho spotreby energie. Zníženie spotreby energie a využívanie energie z obnoviteľných zdrojov v sektore budov preto predstavujú dôležité opatrenia potrebné na zníženie energetickej závislosti Únie a emisií skleníkových plynov. Opatrenia prijaté na zníženie spotreby

energie v Únii by spolu so zvýšeným využívaním energie z obnoviteľných zdrojov umožnili, aby EÚ splnila Kjótsky protokol k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC), svoj dlhodobý záväzok udržať globálne zvýšenie teploty pod 2 °C a svoj záväzok znížiť do roku 2020 celkové emisie skleníkových plynov minimálne o 20 % pod úroveň v roku 1990 a o 30 % v prípade dosiahnutia medzinárodnej dohody. Znížená spotreba energie a zvýšené využívanie energie z obnoviteľných zdrojov takisto zohrávajú dôležitú úlohu pri podpore bezpečnosti dodávok energií, technického vývoja a pri vytváraní príležitostí na rast zamestnanosti a regionálny rozvoj najmä vo vidieckych oblastiach.

- (4) Riadenie dopytu po energii je dôležitým nástrojom umožňujúcim Únii ovplyvňovať celosvetový trh s energiou, a teda bezpečnosť dodávok energie zo strednodobého a dlhodobého hľadiska.

- (5) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 zdôraznila potrebu zvýšiť energetickú efektívnosť v Únii v záujme dosiahnutia cieľa znížiť spotrebu energie v Únii o 20 % do roku 2020 a vyzvala zabezpečiť dôkladnú a rýchlu implementáciu priorít ustanovených v oznámení Komisie s názvom Akčný plán pre energetickú efektívnosť: Využitie potenciálu. V tomto akčnom pláne bol určený značný potenciál na dosiahnutie nákladovo efektívnych úspor energie v sektore budov. Európsky parlament vo svojom uznesení z 31. januára 2008 vyzval na posilnenie ustanovení smernice 2002/91/ES a pri viacerých príležitostiach, naposledy v uznesení k Druhému strategickému preskúmaniu energetickej politiky z 3. februára 2009, vyzval na to, aby sa cieľ, ktorým je 20-percentné zvýšenie energetickej efektívnosti v roku 2020, stal záväzný. Ďalej v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 ⁽⁶⁾ sa stanovujú záväzné vnútroštátne ciele zníženia CO₂, v súvislosti s ktorými bude energetická efektívnosť v sektore budov kľúčová, a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie ⁽⁷⁾ sa ustanovuje podpora energetickej efektívnosti v kontexte záväzného cieľa pre energiu z obnoviteľných zdrojov, ktorej spotreba by do roku 2020 mala predstavovať 20 % z celkovej spotreby energie Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 17.11.2009, s. 75.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 200, 25.8.2009, s. 41.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 23. apríla 2009 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Rady v prvom čítaní zo 14. apríla 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Európskeho parlamentu z 18. mája 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁵⁾ Pozri prílohu IV časť A.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.

- (6) Na zasadnutí v marci 2007 Európska rada potvrdila záväzný cieľ, ktorým je 20-percentný podiel energie z obnoviteľných zdrojov do roku 2020, čím opätovne potvrdila záväzok Únie rozvíjať využívanie energie z obnoviteľných zdrojov v celej únii. Prostredníctvom smernice 2009/28/ES sa zavádza spoločný rámec na podporu energie z obnoviteľných zdrojov.
- (7) Je potrebné stanoviť konkrétnejšie činnosti s úmyslom dosiahnuť významný nerealizovaný potenciál pre úspory energie v budovách a znížiť veľké rozdiely medzi výsledkami členských štátov v tomto sektore.
- (8) Opatrenia na ďalšie zlepšenie energetickej hospodárnosti budov by mali brať do úvahy klimatické a miestne podmienky, ako aj vnútorné prostredie budov a efektívnosť vynaložených nákladov. Tieto opatrenia by nemali mať vplyv na ostatné požiadavky týkajúce sa budov, ako je prístupnosť, bezpečnosť a zamýšľané využitie budovy.
- (9) Energetická hospodárnosť budov by sa mala vypočítavať podľa metodiky, ktorá sa môže líšiť na vnútroštátnej a regionálnej úrovni. Zahŕňa okrem tepelno-technických vlastností aj ostatné faktory, ktoré majú čoraz dôležitejšiu úlohu, ako sú vykurovacie a klimatizačné inštalácie, uplatňovanie energie z obnoviteľných zdrojov, pasívne vykurovacie a chladiace prvky, tienenie, kvalita vnútorného vzduchu v budovách, vhodné prirodzené osvetlenie a návrh budov. Metodika výpočtu energetickej hospodárnosti budov by nemala vychádzať len z obdobia, počas ktorého je potrebné vykurovanie, ale mala by zahŕňať energetickú hospodárnosť budovy v priebehu celého roku. Táto metodika by mala zohľadňovať súčasné európske normy.
- (10) Za stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov sú výlučne zodpovedné členské štáty. Tieto požiadavky by sa mali ustanoviť s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálnu rovnováhu medzi vynaloženými investíciami a úsporami nákladmi na energiu počas životného cyklu budovy, avšak bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov stanoviť minimálne požiadavky, ktoré vedú k väčšej energetickej hospodárnosti, ako sú nákladovo optimálne úrovne energetickej efektívnosti. Malo by sa prijať opatrenie umožňujúce členským štátom pravidelne hodnotiť svoje minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť budov vzhľadom na technický pokrok.
- (11) Cieľ dosiahnuť úrovne nákladovo efektívnej alebo nákladovo optimálnej energetickej efektívnosti môže za určitých okolností, napríklad vzhľadom na klimatické rozdiely, byť dôvodom na stanovenie takých nákladovo efektívnych alebo nákladovo optimálnych požiadaviek na prvky budov, ktoré prakticky obmedzujú používanie stavebných výrobkov, ktoré spĺňajú normy stanovené právnymi predpismi Únie, pod podmienkou, že tieto požiadavky nepredstavujú neopodstatnenú prekážku na trhu.
- (12) Pri stanovení požiadaviek na energetickú hospodárnosť technických systémov budov by členské štáty mali v rámci možnosti a v prípade potreby použiť harmonizované nástroje, predovšetkým skúšobné a výpočtové metódy a triedy energetickej efektívnosti vypracované v opatreniach, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energetickeho významných výrobkov⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energetickeho významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch⁽²⁾, aby sa zaistil súlad so súvisiacimi iniciatívami a v čo najväčšej miere minimalizovala potenciálna fragmentácia trhu.
- (13) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté články 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Preto by sa pojem „stimuly“ používaný v tejto smernici nemal vykladať tak, že predstavuje štátnu pomoc.
- (14) Komisia by mala zaviesť rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov. Členské štáty by mali použiť tento rámec na porovnanie svojich výsledkov s minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť budov, ktoré prijali. Ak by medzi vypočítanými nákladovo optimálnymi úrovňami minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a platnými minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť budov boli významné rozdiely, napríklad viac ako 15 %, členské štáty by mali rozdiel zdôvodniť alebo napláňovať vhodné opatrenia na jeho zníženie. Odhadovaný ekonomický životný cyklus budovy alebo prvku budovy by mali určovať členské štáty a zohľadňovať pri tom súčasné postupy definovania typických životných cyklov a skúsenosti z tejto oblasti. Výsledky tohto porovnania a údaje použité na získanie týchto výsledkov by sa mali pravidelne oznamovať Komisii. Tieto správy by mali umožniť Komisii hodnotiť pokrok členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a predkladať o tomto pokroku správy.

(1) Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

(2) Pozri stranu 1 tohto úradného vestníka.

- (15) Budovy majú vplyv na dlhodobú spotrebu energie. Vzhľadom na dlhý cyklus obnovy existujúcich budov by preto mali nové a existujúce budovy, na ktorých sa vykonáva významná obnova, spĺňať minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť prispôbenú miestnym klimatickým podmienkam. Keďže ešte vo všeobecnosti nie je preskúmaný úplný potenciál alternatívnych systémov zásobovania energiou, malo by sa o nich uvažovať pri nových budovách, bez ohľadu na veľkosť týchto budov, podľa zásady, že najprv sa zabezpečí zníženie energetických požiadaviek na vykurovanie a chladenie na nákladovo optimálnu úroveň.
- (16) Významná obnova existujúcich budov bez ohľadu na ich veľkosť poskytuje príležitosť prijať nákladovo efektívne opatrenia na zvýšenie energetickej hospodárnosti. Z dôvodu nákladovej efektívnosti by malo byť možné obmedziť minimálne požiadavky na hospodárnosť budov na obnovené časti, ktoré sú z hľadiska energetickej hospodárnosti budovy najvýznamnejšie. Členské štáty si môžu vybrať, či významnú obnovu vymedzia v zmysle percentuálneho podielu plochy obalových konštrukcií budovy, alebo v zmysle hodnoty budovy. Ak sa členský štát rozhodne vymedziť významnú obnovu v zmysle hodnoty budovy, mohli by sa použiť také hodnoty, ako napríklad poistno-technická hodnota alebo skutočná hodnota vychádzajúca z nákladov na rekonštrukciu bez hodnoty pozemku, na ktorom sa budova nachádza.
- (17) Je potrebné prijať opatrenia na zvýšenie počtu budov, ktoré nielen spĺňajú platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, ale súčasne sú ešte energeticky efektívnejšie, v dôsledku čoho by sa dosiahlo zníženie spotreby energie a emisií oxidu uhličitého. Na tento účel by členské štáty mali vypracúvať národné plány zamerané na zvýšenie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie a pravidelne tieto plány oznamovať Komisii.
- (18) Na účely podpory opatrení súvisiacich s energetickou efektívnosťou sa zavádzajú alebo prispôbujú finančné nástroje a iné opatrenia Únie. Medzi tieto finančné nástroje na úrovni Únie okrem iného patrí nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 z 5. júla 2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja⁽¹⁾, zmenené a doplnené s cieľom umožniť zvýšenie investícií do energetickej efektívnosti obydľí, súkromno-verejné partnerstvá v iniciatíve európskych energeticky efektívnych budov na podporu ekologických technológií a vývoja energeticky účinných systémov a materiálov v nových a obnovovaných budovách, iniciatíva Európskej komisie a Európskej investičnej banky na financovanie udržateľnej energetiky EÚ, ktorej zámerom sú okrem iného investície do energetickej efektívnosti, fond Marguerite pod záštitou EIB: Európsky fond pre energetiku, zmenu klímy a infraštruktúru na rok 2020, smernica Rady 2009/47/ES z 5. mája 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o znížené sadzby dane z pridanej hodnoty⁽²⁾, štrukturálne fondy a kohézne fondy nástroja Jeremie (spoločné európske zdroje pre mikropodniky až stredné podniky), finančný nástroj pre energetickú efektívnosť, rámcový program pre konkurencieschopnosť a inovácie vrátane programu Inteligentná energia – Európa II zameraného konkrétne na odstránenie prekážok na trhu, ktoré súvisia s energetickou efektívnosťou a energiou z obnoviteľných zdrojov, napríklad prostredníctvom nástroja technickej pomoci ELENA (európsky nástroj miestnej pomoci v oblasti energie), Dohovor primátorov a starostov, Program pre podnikanie a inovácie, Program na podporu politiky informačných a komunikačných technológií na rok 2010 a Siedmy rámcový program pre výskum. Na stimuláciu opatrení týkajúcich sa energetickej efektívnosti poskytuje finančné prostriedky aj Európska banka pre obnovu a rozvoj.
- (19) Finančné nástroje Únie by sa mali použiť na dosiahnutie praktického účinku cieľov tejto smernice, nemali by však nahradiť vnútroštátne opatrenia. Mali by sa predovšetkým použiť na zabezpečenie vhodných a inovačných spôsobov financovania na zrýchlenie investovania do opatrení v oblasti energetickej efektívnosti. Mohli by zohrávať dôležitú úlohu pri rozvoji národných, regionálnych a miestnych fondov, nástrojov alebo mechanizmov pre oblasť energetickej efektívnosti, ktoré ponúkajú takéto možnosti financovania vlastníkom súkromného majetku, malým a stredným podnikom a spoločnostiam poskytujúcim služby v oblasti energetickej efektívnosti.
- (20) S cieľom poskytnúť Komisii primerané informácie by členské štáty mali zostaviť zoznamy existujúcich a navrhovaných opatrení vrátane opatrení finančnej povahy, ktoré sa nevyžadujú podľa tejto smernice a ktoré podporujú ciele tejto smernice. Medzi existujúce a navrhované opatrenia v zoznamoch členských štátov sa môžu predovšetkým uviesť opatrenia, ktorých zámerom je zmenšiť existujúce právne prekážky a prekážky na trhu a podporiť investície a/alebo iné aktivity na zvýšenie energetickej hospodárnosti nových a existujúcich budov a tak prípadne prispieť k zníženiu energetickej chudoby. Medzi takéto opatrenia by okrem iného mohla patriť bezplatná alebo dotovaná technická pomoc a poradenstvo, priame dotácie, dotované úverové programy alebo úvery s nízkym úrokom, grantové programy a programy záruk za úvery. Verejné orgány a iné inštitúcie, ktoré poskytujú tieto opatrenia finančnej povahy, by mohli spojiť uplatňovanie takýchto opatrení s uvádzanou energetickou hospodárnosťou a odporúčaniami uvedenými v energetických certifikátoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 116, 9.5.2009, s. 18.

- (21) V záujme obmedzenia záťaže členských štátov súvisiacej s predkladaním správ by sa malo umožniť začleniť správy požadované v tejto smernici do akčných plánov energetickej účinnosti (Energy Efficiency Action Plans – EEAP) uvedených v článku 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/32/ES z 5. apríla 2006 o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách⁽¹⁾. Verejný sektor v každom členskom štáte by mal mať v oblasti energetickej hospodárnosti budov vedúcu úlohu a z tohto dôvodu by sa v národných plánoch mali stanovovať ambicióznejšie ciele v prípade budov, v ktorých sídlia verejné orgány.
- (22) Prípadnému kupujúcemu a nájomcovi budovy alebo jednotky budovy by mali byť v energetických certifikátoch poskytnuté správne informácie o energetickej hospodárnosti budovy, ako aj praktické rady na zlepšenie tejto hospodárnosti. Informačné kampane by mohli viesť k ďalšiemu povzbudeniu vlastníkov a nájomcov, aby zlepšovali energetickú hospodárnosť svojich budov alebo jednotiek budov. Vlastníci a nájomcovia komerčných budov by mali byť povzbudení na výmenu informácií o skutočnej spotrebe energie, aby sa zabezpečila dostupnosť všetkých údajov pre kvalifikované rozhodnutia o potrebných vylepšeniach. V energetickom certifikáte by sa takisto mali uviesť informácie o skutočnom vplyve vykurovania a chladenia na energetické potreby budovy, na jej spotrebu primárnej energie a na množstvo emisií oxidu uhličitého.
- (23) Verejné orgány by mali ísť príkladom a usilovať sa o vykonávanie odporúčaní zahrnutých v energetickom certifikáte. Členské štáty by do svojich vnútroštátnych plánov mali zahrnúť opatrenia na podporu verejných orgánov, aby tieto orgány mohli včas prijímať zlepšenia v oblasti energetickej efektívnosti a vykonávať odporúčania zahrnuté v energetickom certifikáte, hneď ako sú uskutočniteľné.
- (24) Budovy, v ktorých sídlia verejné orgány, a budovy často navštevované verejnosťou by mali byť príkladom zohľadňovania environmentálnych a energetických prístupov, a tieto budovy by preto mali pravidelne podliehať energetickej certifikácii. Šírenie informácií o energetickej hospodárnosti na verejnosti by sa malo zlepšiť tým, že sa jasne vystavia energetické certifikáty najmä v budovách určitej veľkosti, v ktorých sídlia verejné orgány alebo ktoré často navštevuje verejnosť, ako napríklad obchody a obchodné centrá, obchodné domy, reštaurácie, divadlá, banky a hotely.
- (25) V posledných rokoch sa zvýšil počet klimatizačných systémov v európskych krajinách. Toto vytvára výrazné problémy v odberových špičkách, zvyšujúc náklady na elektrickú energiu a narušujúc energetickú rovnováhu. Uprednostňovať by sa mali stratégie, ktoré vedú k zlepšeniu tepelno-technických vlastností budov v letnom období. Pozornosť by sa preto mala sústrediť na opatrenia, ktoré zabráňujú prehrievaniu, ako je napríklad zatienenie a dostatočná tepelná kapacita stavebných konštrukcií budovy a ďalší rozvoj a používanie techník pasívneho chladenia, v prvom rade tých, ktoré zlepšujú podmienky vnútorného prostredia v budove a mikroklimu okolo budov.
- (26) Pravidelná údržba a kontrola vykurovacích a klimatizačných systémov kvalifikovanými pracovníkmi prispieva k zachovaniu ich správneho nastavenia v súlade so špecifikáciou výrobcu, a týmto spôsobom zabezpečuje optimálnu hospodárnosť z hľadiska životného prostredia, bezpečnosti a energie. Nezávislé hodnotenie celého vykurovacieho a klimatizačného systému by sa malo vykonávať v pravidelných intervaloch počas jeho životného cyklu, a to najmä pred jeho nahradením alebo modernizáciou. Členské štáty by sa mali usilovať o kombináciu kontrol a energetickej certifikácie v čo najväčšej miere s cieľom minimalizovať administratívne zaťaženie vlastníkov budov a nájomcov.
- (27) Spoločný prístup k certifikácii energetickej hospodárnosti budov a ku kontrolám vykurovacích a klimatizačných systémov vykonávaným kvalifikovanými a/alebo akreditovanými odborníkmi, ktorých nezávislosť sa má zaručiť na základe objektívnych kritérií, prispeje k vytvoreniu rovnakých podmienok, pokiaľ ide o snahy členských štátov týkajúce sa úspory energie v sektore budov, a zavedie transparentnosť pre prípadných vlastníkov alebo užívateľov s ohľadom na energetickú hospodárnosť na trhu s nehnuteľnosťami v Únii. V záujme zabezpečenia kvality energetických certifikátov a kontrol vykurovacích a klimatizačných systémov v celej Únii by sa mal v každom členskom štáte zaviesť nezávislý kontrolný mechanizmus.
- (28) V prípade plánovania, rozvoja programov na poskytovanie informácií, odbornej prípravy a zvyšovania povedomia a vykonania smernice na národnej a regionálnej úrovni by sa malo v súvislosti s uvedenými otázkami konzultovať s miestnymi a regionálnymi orgánmi a zapojiť ich do uvedených činností, ak a keď je to vzhľadom na platné vnútroštátne právne predpisy potrebné, keďže z hľadiska úspešného vykonania tejto smernice sú tieto orgány rozhodujúce. Tieto konzultácie môžu tiež slúžiť ako podpora pri poskytovaní usmernení miestnym projektantom a stavebným inšpektorom na účely plnenia potrebných úloh. Členské štáty by ďalej mali umožniť architektom a projektantom, aby riadne zväzili optimálnu kombináciu zlepšenia energetickej efektívnosti, využívania energie z obnoviteľných zdrojov a použitia centralizovaného zásobovania teplom a chladom pri projektovaní, navrhovaní, výstavbe a obnove priemyselných oblastí alebo oblastí na bývanie, a mali by ich na to nabádať.

(1) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (29) Inštalatéri a stavbári majú rozhodujúcu úlohu pri úspešnom vykonaní tejto smernice. Primeraný počet inštalatérov a stavbárov by mal prostredníctvom odbornej prípravy a iných opatrení nadobudnúť primeranú úroveň spôsobilosti na inštaláciu a integráciu požadovanej energetickej účinnej technológie a technológie využívajúcej energiu z obnoviteľných zdrojov.
- (30) S ohľadom na vzájomné uznávanie profesijných odborníkov, ktorých sa týka táto smernica, by členské štáty mali zohľadňovať smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií⁽¹⁾ a Komisia by v rámci programu Inteligentná energia – Európa mala pokračovať v práci na usmerneniach a odporúčaniach pre normy odbornej prípravy týchto profesijných odborníkov.
- (31) V záujme zvýšenia transparentnosti energetickej hospodárnosti na trhu Únie s nebytovými nehnuteľnosťami by sa mali stanoviť jednotné podmienky pre dobrovoľný spoločný systém certifikácie energetickej hospodárnosti nebytových budov. V súlade s článkom 291 ZFEÚ sa pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad vykonávaním vykonávacích právomocí Komisie, vopred upravia nariadením prijatým prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu. Až do prijatia tohto nového nariadenia sa naďalej uplatňuje rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽²⁾, s výnimkou regulačného postupu s kontrolou, ktorý sa neuplatňuje.
- (32) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom prispôbiť určité časti všeobecného rámca ustanoveného v prílohe I technickému pokroku a zavádzať metodický rámec na výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie aj na expertnej úrovni.
- (33) Keďže cieľ tejto smernice, a to zvýšiť energetickú hospodárnosť budov, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov z dôvodu zložitosti sektora budov a neschopnosti vnútroštátnych trhov s nehnuteľnosťami primerane riešiť otázku energetickej efektívnosti a z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (34) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 2002/91/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z uvedenej smernice.
- (35) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice stanovených v smernici 2002/91/ES do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie.
- (36) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽³⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a transpozičnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica podporuje zlepšovanie energetickej hospodárnosti budov v Únii, berúc do úvahy vonkajšie klimatické a miestne podmienky, ako aj požiadavky na vnútorné prostredie a nákladovú efektívnosť.
2. Táto smernica stanovuje požiadavky v súvislosti:
 - a) so spoločným všeobecným rámcom pre metodiku výpočtu integrovanej energetickej hospodárnosti budov a jednotiek budov;
 - b) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť nových budov a nových jednotiek budov;
 - c) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť:
 - i) existujúcich budov, jednotiek budov a prvkov budov, ktoré sa významne obnovujú;
 - ii) prvkov budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budov a ktoré významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budov, keď sa obnovia alebo nahradia;
 - iii) technických systémov budov, vždy keď sa zabudujú alebo nahrádzajú, alebo modernizujú;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

- d) s národnými plánmi na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie;
- e) s energetickou certifikáciou budov alebo jednotiek budov;
- f) s pravidelnou kontrolou vykurovacích a klimatizačných systémov v budovách;
- g) s nezávislými systémami kontroly energetických certifikátov a správ z kontroly.

3. Požiadavky ustanovené v tejto smernici sú minimálne požiadavky a nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo prijať prísnejšie opatrenia. Tieto opatrenia musia byť zlučiteľné so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Oznamujú sa Komisii.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

Na účel tejto smernice platia tieto vymedzenia pojmov:

1. „budova“ znamená zastrešenú stavbu so stenami, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia;
 2. „budova s takmer nulovou spotrebou energie“ znamená budovu s veľmi vysokou energetickou hospodárnosťou určenou v súlade s prílohou I. Požadované takmer nulové alebo veľmi malé množstvo energie by sa malo vo významnej miere pokryť energiou z obnoviteľných zdrojov vrátane energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej priamo na mieste alebo v blízkosti;
 3. „technický systém budovy“ znamená technické zariadenia budovy alebo jednotky budovy na vykurovanie, chladenie, vetranie, prípravu teplej vody, osvetlenie alebo na ich kombináciu;
 4. „energetická hospodárnosť budovy“ znamená vypočítané alebo namerané množstvo energie potrebnej na uspokojenie dopytu po energii súvisiaceho s bežným používaním budovy, ktoré zahŕňa okrem iného energiu použitú na vykurovanie, chladenie, vetranie, prípravu teplej vody a osvetlenie;
 5. „primárna energia“ znamená energiu z obnoviteľných a neobnoviteľných zdrojov, ktorá neprešla procesom konverzie ani transformácie;
 6. „energia z obnoviteľných zdrojov“ znamená energiu z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, konkrétne to je veterná, solárna, aerotermálna, geotermálna, hydrotermálna energia a energia oceánov, vodná energia, biomasa, skládkový plyn, plyn z čistiarní odpadových vôd a bioplyny;
 7. „obalové konštrukcie budovy“ znamenajú integrované prvky budovy, ktoré oddeľujú jej vnútro od vonkajšieho prostredia;
 8. „jednotka budovy“ znamená časť, poschodie alebo byt v budove, ktoré sú navrhnuté alebo upravené na samostatné používanie;
 9. „prvok budovy“ znamená technický systém budovy alebo konštrukčnú časť obalových konštrukcií budovy;
 10. „významná obnova“ znamená obnovu budovy v prípade, ak
 - a) celkové náklady na obnovu v súvislosti s obalovými konštrukciami budovy alebo technickými systémami budovy presahujú 25 % hodnoty budovy, nezahŕňajúc hodnotu pozemku, na ktorom sa budova nachádza, alebo
 - b) sa obnovuje viac ako 25 % plochy obalových konštrukcií budovy.
- Členské štáty si môžu zvoliť, či uplatnia možnosť a) alebo b);
11. „európska norma“ znamená normu prijatú Európskym výborom pre normalizáciu, Európskym výborom pre normalizáciu v oblasti elektrotechniky alebo Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy a sprístupnenú verejnosti;
 12. „energetický certifikát“ znamená certifikát uznávaný členským štátom alebo ním určenou právnickou osobou, ktorý uvádza energetickú hospodárnosť budovy alebo jednotky budovy vypočítanú podľa metodiky prijatej v súlade s článkom 3;
 13. „kogenerácia“ znamená súčasne prebiehajúcu výrobu tepelnej energie a elektrickej a/alebo mechanickej energie v jednom procese;
 14. „nákladovo optimálna úroveň“ znamená úroveň energetickej hospodárnosti, ktorá vedie k najnižším nákladom počas odhadovaného ekonomického životného cyklu, pričom:
 - a) najnižšie náklady sa stanovujú s ohľadom na investičné náklady súvisiace s energiou, prípadné náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu, úspor, kategórie dotknutej budovy, príjmov z vyrobenej energie) a prípadné náklady na likvidáciu a

- b) odhadovaný ekonomický životný cyklus určuje každý členský štát. Predstavuje zvyšný odhadovaný ekonomický životný cyklus budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre budovu ako celok, alebo odhadovaný ekonomický životný cyklus prvku budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre prvky budov.

Nákladovo optimálna úroveň sa nachádza v rozsahu úrovni hospodárnosti, v ktorej je analýza nákladov a výnosov, vypočítaná pre odhadovaný ekonomický životný cyklus, pozitívna;

15. „klimatizačný systém“ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota reguluje alebo sa môže znížiť;
16. „kotol“ znamená kombináciu telesa kotla a horáka navrhnutú na prenos tepla uvoľneného zo spaľovania do kvapaliny;
17. „účinný menovitý výkon“ znamená maximálny tepelný výkon vyjadrený v kW, stanovený a zaručený výrobcom ako výkon, ktorý sa dosiahne počas nepretržitej prevádzky pri dodržiavaní efektívnej účinnosti uvedenej výrobcom;
18. „tepelné čerpadlo“ znamená prístroj alebo zariadenie, ktoré prenáša teplo z prírodného okolitého prostredia, ako napríklad vzduchu, vody alebo pôdy, do budov alebo na priemyselné využitie obrátením prirodzeného toku tepla tak, že prúdi od nižšej teploty k vyššej. Reverzibilné tepelné čerpadlá môžu prenášať teplo z budov do prírodného okolitého prostredia;
19. „centralizované zásobovanie teplom“ alebo „centralizované zásobovanie chladom“ znamená distribúciu tepelnej energie vo forme pary, horúcej vody alebo chladených kvapalín z centrálného zdroja výroby prostredníctvom siete k viacerým budovám alebo lokalitám, a to pre potreby vykurovania alebo chladenia budov alebo procesov.

Článok 3

Prijatie metodiky výpočtu energetickej hospodárnosti budov

Členské štáty uplatnia metodiku výpočtu energetickej hospodárnosti budov v súlade so spoločným všeobecným rámcom stanoveným v prílohe I.

Táto metodika sa prijíma na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni.

Článok 4

Stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pre budovy alebo jednotky budov s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne. Energetická hospodárnosť sa vypočíta podľa metodiky uvedenej v článku 3. Nákladovo optimálne úrovne sa vypočítajú v súlade s rámcom porovnávacej metodiky uvedeným v článku 5, keď sa tento rámec zavedie.

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pre prvky budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa nahrádzajú alebo obnovujú, stanovili minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne.

Pri stanovovaní požiadaviek členské štáty môžu rozlišovať medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

Tieto požiadavky majú brať do úvahy všeobecné podmienky vnútorného prostredia, aby sa vylúčili možné negatívne účinky, ako napríklad neprimerané vetranie, ako aj miestne podmienky, navrhovaná funkcia a vek budovy.

Členský štát nie je povinný stanoviť minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, ktoré nie sú počas odhadovaného ekonomického životného cyklu nákladovo efektívne.

Minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sa prehodnocujú v pravidelných intervaloch, ktoré by nemali byť dlhšie než päť rokov, a podľa potreby sa aktualizujú, aby odrážali technický pokrok v sektore budov.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nestanovia ani neuplatnia požiadavky uvedené v odseku 1 pre tieto kategórie budov:

- a) budovy úradne chránené ako súčasť označeného prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie určitých minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;
- b) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia;

- c) dočasné budovy s dĺžkou používania dva roky alebo menej, priemyselné stavby, dielne a nebytové poľnohospodárske budovy s nízkou spotrebou energie a nebytové poľnohospodárske budovy, ktoré používa sektor zahrnutý do vnútroštátnej sektorovej dohody o energetickej hospodárnosti;
- d) budovy na bývanie, ktoré sa využívajú alebo ktorých plánované využívanie je kratšie ako štyri mesiace ročne, alebo sa počas roka používajú obmedzene s očakávanou spotrebou energie nižšou ako 25 % spotreby pri celoročnom využívaní;
- e) samostatne stojace budovy s celkovou úžitkovou plochou menšou než 50 m².

Článok 5

Výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. V súlade s článkami 23, 24 na 25 Komisia prostredníctvom delegovaných aktov ustanoví do 30. júna 2011 rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budovy.

Rámec porovnávacej metodiky sa ustanoví v súlade s prílohou III a rozlišuje sa v ňom medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

2. Členské štáty vypočítavajú nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pomocou rámca porovnávacej metodiky ustanoveného v súlade s odsekom 1 a príslušných parametrov, akými sú napríklad klimatické podmienky a praktická dostupnosť energetickej infraštruktúry, a porovnávajú výsledky tohto výpočtu s platnými minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť.

Členské štáty oznamujú Komisii všetky vstupné údaje a odhady použité na tento výpočet, ako aj všetky výsledky výpočtu. Správa môže byť zahrnutá do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii v pravidelných intervaloch, ktoré nesmú prekročiť päť rokov. Prvá správa sa predloží najneskôr do 30. júna 2012.

3. Ak výsledky porovnania vykonaného v súlade s odsekom 2 preukážu, že platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sú podstatne menej energeticke hospodárne ako nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť, dotknutý členský štát písomne odôvodní Komisii rozdiel v správe uvedenej v odseku 2 spolu s plánom naznačujúcim v rozsahu, v akom rozdiel nemôže byť odôvodnený, vhodné kroky na podstatné zníženie rozdielu do nasledujúceho preskúmania požiadaviek energetickej hospodárnosti, ako je uvedené v článku 4 ods. 1.

4. Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť.

Článok 6

Nové budovy

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť ustanovené v súlade s článkom 4.

Pre nové budovy členské štáty pred začiatkom výstavby zabezpečia, aby sa v prípade dostupnosti zvažila a zohľadnila technická, environmentálna a hospodárska realizovateľnosť vysokoúčinných alternatívnych systémov, ako napríklad:

- decentralizovaných systémov dodávky energie využívajúcich energiu z obnoviteľných zdrojov;
- kogenerácií;
- blokového vykurovania alebo centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, najmä ak sa pri ňom v úplnej miere alebo sčasti využíva energia z obnoviteľných zdrojov;
- tepelných čerpadiel.

2. Členské štáty zabezpečia zdokumentovanie analýzy alternatívnych systémov uvedených v odseku 1 a jej dostupnosť na účely overenia.

3. Analýza alternatívnych systémov sa môže vykonávať pre jednotlivé budovy alebo skupiny podobných budov, alebo pre spoločné typológie budov v rovnakej oblasti. Pokiaľ ide o systémy spoločného vykurovania a chladenia, analýza sa môže vykonávať pre všetky budovy napojené na daný systém v rovnakej oblasti.

Článok 7

Existujúce budovy

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa energetická hospodárnosť významne obnovovaných budov alebo ich obnovovaných častí zlepšila tak, aby spĺňala minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky realizovať.

Tieto požiadavky sa vzťahujú na obnovované budovy alebo jednotku budovy ako celku. Dodatočne alebo alternatívne sa požiadavky môžu uplatniť na obnovované prvky budovy.

Členské štáty okrem toho prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby v prípade prvků budovy, ktorý je súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňuje energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa obnoví alebo nahradí, spĺňala energetická hospodárnosť prvků budovy minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky zrealizovať.

Členské štáty ustanovia tieto minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť v súlade s článkom 4.

Členské štáty nabádajú na to, aby sa v súvislosti s významne obnovovanými budovami zvažovali a zohľadňovali vysokoúčinné alternatívne systémy uvedené v článku 6 ods. 1, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky zrealizovať.

Článok 8

Technické systémy budov

1. Na účely optimalizácie využívania energie technickými systémami budov členské štáty ustanovujú požiadavky na celkovú energetickú hospodárnosť, správnu inštaláciu a primerané dimenzovanie, nastavenie a reguláciu technických systémov budov, ktoré sú inštalované v existujúcich budovách. Členské štáty môžu tieto požiadavky na systémy uplatniť aj na nové budovy.

Požiadavky na systémy sa ustanovujú pre nové, nahradené a modernizované technické systémy budov a uplatňujú sa, pokiaľ sú technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné.

Požiadavky na systémy sa týkajú prinajmenšom:

- a) vykurovacích systémov;
- b) systémov na prípravu teplej vody;
- c) klimatizačných systémov;
- d) veľkých systémov vetrania;

alebo kombinácie takýchto systémov.

2. Pri stavbe novej budovy alebo významnej obnove budovy členské štáty podporia zavedenie inteligentných meracích systémov a zároveň zabezpečujú, aby táto podpora bola v súlade s bodom 2 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou⁽¹⁾. Členské štáty môžu ďalej vo vhodných prípadoch nabádať na inštaláciu systémov aktívneho riadenia, ako napríklad automatizovaných

riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov, ktorých účelom je úspora energie.

Článok 9

Budovy s takmer nulovou spotrebou energie

1. Členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) od 31. decembra 2020 všetky nové budovy boli budovami s takmer nulovou spotrebou energie a
 - b) po 31. decembri 2018 boli nové budovy, v ktorých sídlia a ktoré vlastní verejné orgány, budovami s takmer nulovou spotrebou energie.

Členské štáty vypracúvajú národné plány zamerané na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Tieto národné plány môžu zahŕňať ciele rozlíšené podľa kategórií budov.

2. Podľa vzorového príkladu verejného sektora členské štáty ďalej vypracujú programy a prijímajú také opatrenia, ako napríklad ciele, aby podporili transformáciu obnovovaných budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, o čom informujú Komisiu v rámci svojich národných plánov uvedených v odseku 1.

3. Národný plán zahŕňa okrem iného tieto prvky:

- a) podrobné uplatňovanie vymedzenia budov s takmer nulovou spotrebou energie v praxi členskými štátmi, ktoré odráža ich národné, regionálne alebo miestne podmienky, vrátane číselného ukazovateľa využitia primárnej energie vyjadreného v kWh/m² za rok. Faktory týkajúce sa primárnej energie, použité na určenie využitia primárnej energie, môžu vychádzať z národných alebo regionálnych ročných priemerných hodnôt a môžu zohľadňovať príslušné európske normy;
- b) priebežné ciele na rok 2015 na zlepšenie energetickej hospodárnosti nových budov s cieľom pripraviť vykonanie odseku 1;
- c) informácie o politikách a finančných alebo iných opatreniach prijatých v kontexte odsekov 1 a 2 na účely podpory budov s takmer nulovou spotrebou energie vrátane podrobností o národných požiadavkách a opatreniach týkajúcich sa využívania energie z obnoviteľných zdrojov v nových budovách a existujúcich budovách, ktoré sú vo fáze významnej obnovy, v kontexte článku 13 ods. 4 smernice 2009/28/ES a článkov 6 a 7 tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55.

4. Komisia zhodnotí národné plány uvedené v odseku 1, a to najmä primeranosť opatrení, ktoré plánujú členské štáty, vo vzťahu k cieľom tejto smernice. Komisia môže požiadať o ďalšie špecifické informácie, ktoré sa týkajú požiadaviek stanovených v odsekoch 1, 2 a 3, pričom zohľadní zásadu subsidiarity. Dotknutý členský štát v takom prípade predloží požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia do deviatich mesiacov od dátumu žiadosti Komisie. Komisia môže po ich zhodnotení vydať odporúčanie.

5. Do 31. decembra 2012 a následne každé tri roky Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov dosiahnutom pri zvyšovaní počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Komisia na základe tejto správy vypracúva akčný plán a v prípade potreby navrhuje opatrenia určené na zvyšovanie počtu týchto budov a podporuje najlepšie postupy týkajúce sa nákladovo efektívnej transformácie existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie.

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky stanovené v odseku 1 písm. a) a b) v špecifických a opodstatnených prípadoch, v ktorých je analýza nákladov a výnosov počas ekonomického životného cyklu daných budov negatívna. Členské štáty informujú Komisiu o zásadách príslušných právnych režimov.

Článok 10

Finančné stimuly a prekážky na trhu

1. Vzhľadom na dôležitosť poskytovania primeraného financovania a iných nástrojov na urýchlenie zvyšovania energetickej hospodárnosti budov a na prechod k budovám s takmer nulovou spotrebou energie členské štáty prijímú primerané kroky na zváženie najrelevantnejších nástrojov vzhľadom na svoju vnútroštátnu situáciu.

2. Členské štáty vypracujú do 30. júna 2011 zoznam existujúcich a v prípade vhodnosti navrhovaných opatrení a nástrojov, ktoré podporujú ciele tejto smernice, vrátane opatrení a nástrojov finančnej povahy odlišných od tých, ktoré sa požadujú touto smernicou.

Členské štáty aktualizujú tento zoznam každé tri roky. Členské štáty oznámia tieto zoznamy Komisii, čo môžu urobiť tak, že ich zahrnú do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

3. Komisia preskúma účinnosť v zozname uvedených existujúcich a navrhovaných opatrení uvedených v odseku 2, ako aj príslušných nástrojov Únie pri podpore vykonávania tejto smernice. Na základe tohto skúmania a po riadnom zohľadnení zásady subsidiarity môže Komisia poskytnúť poradenstvo alebo odporúčania, pokiaľ ide o špecifické národné systémy a koordináciu s finančnými inštitúciami Únie a medzinárodnými finančnými inštitúciami. Komisia môže

zahrnúť svoje skúmanie a možné poradenstvo alebo odporúčania do svojej správy o národných plánoch energetickej účinnosti uvedenej v článku 14 ods. 5 smernice 2006/32/ES.

4. Vo vhodných prípadoch Komisia na požiadanie pomáha členským štátom zriaďovať národné alebo regionálne programy finančnej podpory s cieľom zvýšiť energetickejšiu efektívnosť budov, najmä existujúcich budov, tým, že podporuje výmenu najlepších postupov medzi zodpovednými národnými a regionálnymi inštitúciami alebo orgánmi.

5. Aby sa zlepšilo financovanie určené na podporu vykonávania tejto smernice a pri riadnom zohľadňovaní zásady subsidiarity Komisia predloží podľa možnosti do roku 2011 analýzu, ktorá sa týka najmä:

- a) efektívnosti, vhodnosti úrovne a skutočne použitých súm štrukturálnych fondov a rámcových programov, ktoré sa použili na zvyšovanie energetickej efektívnosti budov, osobitne v rezidenčnom sektore;
- b) efektívnosti používania finančných prostriedkov z EIB a iných verejných finančných inštitúcií;
- c) koordinácie financovania Únie a národného financovania s inými formami podpory, ktorá môže fungovať ako páka na stimulovanie investícií do energetickej efektívnosti, a primeranosti týchto finančných prostriedkov na dosiahnutie cieľov Únie.

Na základe tejto analýzy a v súlade s viacročným finančným rámcom môže Komisia následne predložiť Európskemu parlamentu a Rade, ak to považuje za vhodné, návrhy týkajúce sa nástrojov Únie.

6. Pri poskytovaní stimulov na výstavbu alebo významnú obnovu budov členské štáty zohľadnia nákladovo optimálne úrovne energetickej hospodárnosti.

7. Ustanovenia tejto smernice nebránia členským štátom poskytovať na nové budovy, obnovy budov alebo prvky budovy stimuly, ktoré prekračujú nákladovo optimálne úrovne.

Článok 11

Energetické certifikáty

1. Členské štáty ustanovujú potrebné opatrenia na zavedenie systému certifikácie energetickej hospodárnosti budov. Energetický certifikát obsahuje hodnoty energetickej hospodárnosti budovy a referenčné hodnoty, ako sú minimálne požiadavky na energetickejšiu hospodárnosť, aby sa umožnilo vlastníkom alebo nájomcom budovy alebo jednotky budovy porovnať a posúdiť jej energetickejšiu hospodárnosť.

Energetický certifikát môže zahŕňať dodatočné informácie, ako je ročná spotreba energie pre neobytné budovy a percentuálny podiel energie z obnoviteľných zdrojov na celkovej spotrebe energie.

2. Energetický certifikát zahŕňa odporúčania pre nákladovo optimálne alebo nákladovo efektívne zlepšenie energetickej hospodárnosti budovy alebo jednotky budovy, ibaže by neexistoval rozumný potenciál pre takéto zlepšenie v porovnaní s požiadavkami na hospodárnosť, ktoré sú v platnosti.

Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu sa vzťahujú na:

a) opatrenia vykonávané v súvislosti s významnou obnovou obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy a

b) opatrenia vykonávané v prípade jednotlivých prvkov budovy nezávisle od významnej obnovy obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy.

3. Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu musia byť pre konkrétnu budovu technicky uskutočniteľné a môžu poskytovať odhad pre rozsah obdobia návratnosti alebo náklady a prínosy počas jej ekonomického životného cyklu.

4. V energetickom certifikáte sa uvádza miesto, kde môže vlastník alebo nájomca získať podrobnejšie informácie vrátane informácií o nákladovej efektívnosti odporúčaní uvedených v energetickom certifikáte. Hodnotenie nákladovej efektívnosti vychádza zo súboru štandardných podmienok, ktoré sa týkajú napríklad posudzovania úspor energie a príslušných cien energií, a z predbežného odhadu nákladov. Okrem toho sú v ňom zahrnuté informácie o krokoch, ktoré sa majú vykonať na implementáciu odporúčaní. Vlastníkovi alebo nájomcovi sa môžu poskytnúť aj ďalšie informácie o súvisiacich témach, ako sú napr. energetické audity alebo stimuly finančnej alebo inej povahy a možnosti financovania.

5. S výhradou vnútroštátnych pravidiel členské štáty nabádajú verejné orgány, aby zohľadňovali vedúcu úlohu, ktorú by mali zohrávať v oblasti energetickej hospodárnosti budov, okrem iného zohľadňovaním odporúčaní zahrnutých do energetického certifikátu vydaného pre budovy, ktoré vlastní v čase jeho platnosti.

6. Certifikácia jednotiek budovy môže byť založená na:

a) spoločnej certifikácii celej budovy alebo

b) hodnotení inej reprezentatívnej jednotky budovy s rovnakými energeticky relevantnými vlastnosťami v tej istej budove.

7. Certifikácia rodinných domov môže vychádzať z hodnotenia inej reprezentatívnej budovy s podobnou architektúrou a veľkosťou a s podobnou skutočnou kvalitou energetickej hospodárnosti v prípade, ak túto podobnosť môže zaručiť odborník vydávajúci energetický certifikát.

8. Energetický certifikát nesmie platiť viac ako 10 rokov.

9. Komisia po porade s príslušnými sektormi prijme do roku 2011 dobrovoľný spoločný certifikačný systém Európskej únie pre energetickú hospodárnosť nebytových budov. Toto opatrenie sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 26 ods. 2. Členské štáty sa nabádajú, aby uznali alebo používali tento systém alebo jeho časť a prispôbili si ho svojim vnútroštátnym podmienkam.

Článok 12

Vydávanie energetických certifikátov

1. Členské štáty zabezpečia vydanie energetického certifikátu pre:

a) budovy alebo jednotky budovy, ktoré sa stavajú, predávajú alebo prenajímajú novému nájomcovi, a

b) budovy, kde viac ako 500 m² celkovej úžitkovej plochy užíva verejný orgán a verejnosť ich často navštevuje. 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

Požiadavka na vydanie energetického certifikátu sa neuplatňuje, keď je pre príslušnú budovu alebo jednotku budovy k dispozícii platný certifikát vydaný v súlade so smernicou 2002/91/ES alebo touto smernicou.

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa pri výstavbe, predaji alebo prenájme budovy alebo jednotky budovy ukázal prípadnému novému nájomcovi alebo kupcovi energetický certifikát alebo jeho kópia a aby sa odovzdal kupcovi alebo novému nájomcovi.

3. Ak sa budova predáva alebo prenajíma pred výstavbou, členské štáty môžu od predávajúceho požadovať, aby ako výnimku z odsekov 1 a 2 poskytol odhad jej budúcej energetickej hospodárnosti; v tomto prípade sa energetický certifikát vydá najneskôr pri ukončení výstavby budovy.

4. Členské štáty vyžadujú, že keď sa ponúkajú na predaj alebo prenájom:

- budovy, ktoré majú energetický certifikát,
- jednotky budovy v budove, ktorá má energetický certifikát, a
- jednotky budov, ktoré majú energetický certifikát,

musí sa v reklamách v komerčných médiách uvádzať ukazovateľ energetickej hospodárnosti z energetického certifikátu budovy, resp. jednotky budovy.

5. Ustanovenia tohto článku sa vykonávajú v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi pravidlami o spoločnom vlastníctve alebo spoločnom majetku.

6. Členské štáty môžu vyňať kategórie budov uvedené v článku 4 ods. 2 z uplatňovania odsekov 1, 2, 4 a 5 tohto článku.

7. O prípadných účinkoch energetického certifikátu v zmysle právneho konania sa rozhodne v súlade s vnútroštátnymi pravidlami.

Článok 13

Vystavenie energetických certifikátov

1. Členské štáty prijímajú opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú sa vydal energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, celkovú úžitkovú plochu nad 500 m² využívajú verejné orgány a verejnosť ju často navštevuje.

Dňa 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú bol vydaný energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, verejnosť často navštevuje celkovú úžitkovú plochu nad 500 m².

3. Ustanovenia tohto článku nezahŕňajú povinnosť vystavovať odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu.

Článok 14

Kontrola vykurovacích systémov

1. Členské štáty stanovujú opatrenia potrebné na ustanovenie pravidelnej kontroly prístupných častí systémov používaných na vykurovanie budov, ako sú zariadenia na výrobu tepla, systémy riadenia a regulácie a obehové čerpadlá s kotlami s účinným menovitým výkonom na účely priestorového vykurovania vyšším ako 20 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti kotla a veľkosti jeho výkonu v porovnaní s požiadavkami budovy na vykurovanie. Posudzovanie veľkosti kotla sa nemusí opakovať, pokiaľ medzičasom nedošlo k zmenám vo vykurovacom systéme alebo v požiadavkách na vykurovanie budovy.

Členské štáty môžu znížiť interval týchto kontrol alebo prípadne ich zjednodušiť, ak je prítomný systém elektronického monitorovania, riadenia a regulácie.

2. Členské štáty môžu stanoviť rôzny interval kontrol v závislosti od typu vykurovacieho systému a od jeho účinného menovitého výkonu, pričom zohľadňujú náklady na kontrolu vykurovacieho systému a odhadované úspory nákladov na energiu, ktoré môžu vzniknúť na základe kontroly.

3. Vykurovacie systémy s kotlami s účinným menovitým výkonom vyšším než 100 kW sa kontrolujú najmenej každé dva roky.

Pre plynové kotly sa toto obdobie môže predĺžiť na štyri roky.

4. Ako alternatívu odsekov 1, 2 a 3 si členské štáty môžu vybrať prijatie opatrení na zabezpečenie poskytnutia poradenstva užívateľom o nahradení kotlov, iných úpravách vykurovacieho zariadenia a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu kotla. Celkový dosah tohto prístupu musí byť rovnaký ako dosah vyplývajúci z ustanovení uvedených v odsekoch 1, 2 a 3.

Ak členské štáty zvolia uplatňovanie opatrení uvedených v prvom pododseku, predložia Komisii správu o rovnosti týchto opatrení s opatreniami uvedenými v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku najneskôr do 30. júna 2011. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii každé tri roky. Správy môžu byť zahrnuté do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

5. Po tom, ako členský štát doručí Komisii národnú správu o uplatňovaní možnosti opísanej v odseku 4, môže Komisia požadovať ďalšie špecifické informácie týkajúce sa požiadaviek a rovnocennosti opatrení stanovených v uvedenom odseku. V tomto prípade dotknutý členský štát predloží do deviatich mesiacov požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia.

Článok 15

Kontrola klimatizačných systémov

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na ustanovenie pravidelnej kontroly prístupných častí klimatizačných systémov s účinným menovitým výkonom viac než 12 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti klimatizácie a jej výkonu v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie. Posudzovanie veľkosti výkonu sa nemusí opakovať, pokiaľ medzičasom nedošlo k zmenám v klimatizačnom systéme alebo v požiadavkách na chladenie budovy.

Členské štáty môžu znížiť interval týchto kontrol alebo prípadne ich zjednodušiť, ak je prítomný systém elektronického monitorovania, riadenia a regulácie.

2. Členské štáty môžu stanoviť rôzny interval kontrol v závislosti od typu klimatizačného systému a od jeho účinného menovitého výkonu, pričom zohľadňujú náklady na kontrolu klimatizačného systému a odhadované úspory nákladov na energie, ktoré môžu vzniknúť na základe kontroly.

3. Pri stanovovaní opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku členské štáty zabezpečia, pokiaľ je to ekonomicky a technicky realizovateľné, aby sa kontroly vykonávali v súlade s kontrolami vykurovacích systémov a iných technických systémov uvedených v článku 14 tejto smernice a kontrolami únikov uvedených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zo 17. mája 2006 o určitých fluórovaných skleníkových plynoch⁽¹⁾.

4. Ako alternatívu odsekov 1, 2 a 3 si členské štáty môžu vybrať prijatie opatrení, aby zabezpečili poskytovanie poradenstva používateľom o nahrádzaní klimatizačných systémov alebo o iných zmenách klimatizačných systémov, čo môže zahŕňať kontroly na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu klimatizačného systému. Celkový vplyv tohto prístupu musí byť rovnocenný s vplyvom ustanovení uvedených v odsekoch 1, 2 a 3.

Ak členské štáty uplatňujú opatrenia uvedené v prvom pododseku, najneskôr do 30. júna 2011 predložia Komisii správu o rovnosti týchto opatrení s opatreniami uvedenými v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii každé tri roky. Správy sa môžu zahrnúť do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

5. Po tom, ako členský štát doručí Komisii národnú správu o uplatňovaní možnosti opísanej v odseku 4, môže Komisia požadovať ďalšie špecifické informácie týkajúce sa požiadaviek a rovnocennosti opatrení stanovených v uvedenom odseku. V tomto prípade dotknutý členský štát predloží do deviatich

mesiacov požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia.

Článok 16

Správy o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov

1. Po každej kontrole vykurovacieho alebo klimatizačného systému sa vydá správa o kontrole. Správa obsahuje výsledky kontroly vykonanej v súlade s článkami 14 alebo 15 a zahŕňa odporúčania týkajúce sa nákladovo efektívneho zlepšenia energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému.

Odporúčania sa môžu zakladať na porovnaní energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému s hospodárnosťou najlepšieho dostupného realizovateľného systému a s hospodárnosťou systému podobného typu, v prípade ktorého všetky relevantné komponenty dosahujú úroveň energetickej hospodárnosti požadovanej v príslušných právnych predpisoch.

2. Správa o kontrole sa poskytuje vlastníčkovi alebo nájomcovi budovy.

Článok 17

Nezávislí odborníci

Členské štáty zabezpečia, aby certifikáciu energetickej hospodárnosti budov a kontrolu vykurovacích systémov a klimatizačných systémov vykonali kvalifikovaní a/alebo akreditovaní nezávislí odborníci, ktorí vykonávajú túto činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo zamestnanci verejných orgánov alebo súkromných firiem.

Pri akreditácii odborníkov sa zohľadňujú ich spôsobilosti.

Členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o odbornej príprave a akreditáciách. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili buď pravidelne aktualizované zoznamy odborne spôsobilých a/alebo akreditovaných odborníkov, alebo pravidelne aktualizované zoznamy akreditovaných spoločností, ktoré ponúkajú služby takýchto odborníkov.

Článok 18

Nezávislý systém kontroly

1. Členské štáty zabezpečujú zavedenie nezávislých systémov kontroly energetických certifikátov a správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov v súlade s prílohou II. Členské štáty môžu zaviesť oddelené systémy na kontrolu energetických certifikátov a na kontrolu správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov.

(¹) Ú. v. EÚ L 161, 14.6.2006, s. 1.

2. Členské štáty môžu delegovať zodpovednosť za zavedenie nezávislých systémov kontroly.

Ak sa tak rozhodnú urobiť, zabezpečia, aby sa nezávislé systémy kontroly implementovali v súlade s prílohou II.

3. Členské štáty požadujú, aby sa energetické certifikáty a správy o kontrole uvedené v odseku 1 na požiadanie sprístupnili príslušným orgánom alebo iným orgánom.

Článok 19

Preskúmanie

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený článkom 26, zhodnotí túto smernicu najneskôr do 1. januára 2017 na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas jej uplatňovania, a ak je to potrebné, urobí návrhy.

Článok 20

Informácie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na informovanie vlastníkov alebo nájomcov budov alebo jednotiek budov o rôznych metódach a postupoch, ktorých cieľom je zlepšenie energetickej hospodárnosti.

2. Členské štáty poskytujú vlastníkom alebo nájomcom budov najmä informácie o energetických certifikátoch a správach o kontrole, ich účeloch a cieľoch, o nákladovo efektívnych spôsoboch zlepšovania energetickej hospodárnosti budov a prípadne o dostupných finančných nástrojoch na zlepšenie energetickej hospodárnosti budov.

Na žiadosť členských štátov Komisia pomôže členským štátom pri usporiadaní informačných kampaní na účely odseku 1 a prvého pododseku tohto odseku, ktoré sa môžu riešiť v programoch Únie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby tí, ktorí sú zodpovední za vykonávanie tejto smernice, mali k dispozícii usmernenia a mali možnosť odborného vzdelávania. Takéto usmernenia a odborné vzdelávanie sa budú zaoberať dôležitou zlepšovania energetickej hospodárnosti a umožnia úvahy o najlepšej kombinácii zlepšovania energetickej efektívnosti, využívaní energie z obnoviteľných zdrojov a o používaní centralizovaného vykurovania a chladenia pri navrhovaní, projektovaní, výstavbe a obnove priemyselných oblastí alebo oblastí na bývanie.

4. Komisia sa vyzýva neustále zlepšovať svoje informačné služby, najmä webovú stránku, ktorú zriadila ako európsky

portál pre energetickú hospodárnosť budov určený pre občanov, odborníkov a orgány, aby sa pomohlo úsiliu členských štátov o zvyšovanie informovanosti a povedomia. Informácie uvádzané na tejto webovej stránke by mohli zahŕňať odkazy na relevantné právne predpisy Európskej únie, národné, regionálne a miestne právne predpisy, odkazy na webové stránky EUROPA, ktoré obsahujú národné akčné plány energetickej efektívnosti, odkazy na dostupné finančné nástroje, ako aj na príklady najlepších postupov na národnej, regionálnej a miestnej úrovni. V kontexte Európskeho fondu regionálneho rozvoja Komisia pokračuje a ďalej zintenzívňuje svoje informačné služby s cieľom uľahčovať používanie dostupných finančných prostriedkov tým, že poskytuje pomoc a informácie o možnostiach financovania zainteresovaným stranám vrátane národných, regionálnych a miestnych orgánov, pričom zohľadňuje najnovšie zmeny v regulačnom rámci.

Článok 21

Konzultácie

Aby sa umožnilo efektívne vykonávanie smernice, členské štáty uskutočnia relevantné konzultácie so zainteresovanými stranami vrátane miestnych a regionálnych orgánov v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi právnymi predpismi. Tieto konzultácie sú osobitne dôležité z hľadiska uplatňovania článkov 9 a 20.

Článok 22

Prispôbenie prílohy I technickému pokroku

Komisia prispôbuje body 3 a 4 prílohy I k tejto smernici technickému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkami 23, 24 a 25.

Článok 23

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 8. júla 2010. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovaných právomocí najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia s výnimkou prípadov, keď ho v súlade s článkom 24 Európsky parlament alebo Rada odvolá.

2. Bez toho, aby bola dotknutá lehota uvedená v článku 5 ods. 1, právomoci na prijímanie delegovaných aktov uvedených v článku 5 sa Komisii udeľujú do 30. júna 2012.

3. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

4. Právomoc prijímať delegované akty udelená Komisii podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 24 a 25.

Článok 24

Odvolaie delegovania právomocí

1. Delegovanie právomocí uvedené v článkoch 5 a 22 môže Európsky parlament alebo Rada odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomocí odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie s dostatočným predstihom pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody tohto odvolania.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie v ňom uvedených právomocí. Účinnosť nadobúda ihneď alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť už účinných delegovaných aktov. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 25

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament alebo Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietky v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia.

Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

2. Ak do uplynutia tejto lehoty Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietky voči delegovanému aktu, delegovaný akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť v deň, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nezamýšľajú vzniesť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobudne účinnosť v prípade, že Európsky parlament alebo Rada voči nemu vznesú námietky. Inštitúcia, ktorá námietky voči delegovanému aktu vznesie, uvedie dôvody takéhoto kroku.

Článok 26

Výbor

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 27

Sankcie

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách platné pri porušovaní vnútroštátnych predpisov prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto opatrenia Komisii najneskôr do 9. januára 2013 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 9. júla 2012 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 až 18 a s článkami 20 a 27.

Tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013, pokiaľ ide o články 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 a 27.

Pokiaľ ide o články 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 a 16, tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013 na budovy, ktoré sú sídlom verejných orgánov, a najneskôr od 9. júla 2013 na ostatné budovy.

V prípade jednotiek jednej budovy, ktoré sa prenajímajú, môžu odložiť uplatňovanie článku 12 ods. 1 a 2 do 31. decembra 2015. To však nesmie mať za následok vydanie menšieho počtu certifikátov, ako by sa v dotknutom členskom štáte vydalo v prípade uplatňovania smernice 2002/91/ES.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Zrušenie

Smernica 2002/91/ES zmenená a doplnená nariadením uvedeným v prílohe IV časti A sa týmto zrušuje s účinnosťou od 1. februára 2012 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe IV časti B do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie.

Odkazy na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 19. mája 2010

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
D. LÓPEZ GARRIDO

PRÍLOHA I

**Spoločný všeobecný rámec pre výpočet energetickej hospodárnosti budov
(uvedený v článku 3)**

1. Energetická hospodárnosť budovy sa stanovuje na základe vypočítaného alebo skutočného ročného objemu energie spotrebovanej na uspokojenie rôznych potrieb súvisiacich s jej bežným používaním a odráža energetické potreby vykurovania a energetické potreby chladenia (energia potrebná na to, aby sa predišlo prehriatiu) určené na zachovanie stanovených teplotných podmienok budovy a potreby teplej vody pre domácnosti.
2. Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadruje transparentným spôsobom a zahŕňa ukazovateľ energetickej hospodárnosti a číselné ukazovatele a spotreby primárnej energie založenej na faktoroch primárnej energie jednotlivých energetických nosičov, ktoré sa môžu zakladať na národných alebo regionálnych vážených priemeroch alebo špecifickej hodnote pre výrobu na mieste.

V metodike výpočtu energetickej hospodárnosti budov by sa mali zohľadniť európske normy a táto metodika by mala byť v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie vrátane smernice 2009/28/ES.

3. Metodika sa ustanovuje s prihliadnutím aspoň na tieto aspekty:
 - a) tieto skutočné tepelné charakteristiky budovy (vrátane jej vnútorných priečok):
 - i) tepelnú kapacitu;
 - ii) tepelnú izoláciu;
 - iii) pasívne vykurovanie;
 - iv) chladiace prvky a
 - v) tepelné mosty;
 - b) vykurovacie zariadenia a zariadenie na zásobovanie teplou vodou vrátane ich tepelnoizolačných charakteristík;
 - c) klimatizačné zariadenia;
 - d) prirodzené a nútené vetranie, čo môže zahŕňať vzduchotesnosť;
 - e) zabudované osvetľovacie zariadenie (hlavne v nebytovom sektore);
 - f) návrh, umiestnenie a orientáciu budovy vrátane vonkajšej klímy;
 - g) pasívne solárne systémy a solárnu ochranu;
 - h) podmienky vnútorného prostredia vrátane projektovaných podmienok vnútorného prostredia;
 - i) vnútorné záťaže.
4. Vždy keď je to dôležité pre výpočet, berie sa do úvahy pozitívny vplyv týchto aspektov:
 - a) miestne podmienky solárnej expozície, aktívne solárne systémy a ostatné vykurovacie a elektrické systémy založené na energii z obnoviteľných zdrojov;
 - b) elektrina vyrábaná v rámci kogenerácie;
 - c) centralizované alebo blokované vykurovacie a chladiace systémy;
 - d) prirodzené osvetlenie.

5. Na účely výpočtu by sa budovy mali primerane klasifikovať do týchto kategórií:
- a) rodinné domy rôznych typov;
 - b) bytové domy;
 - c) administratívne budovy;
 - d) školské budovy;
 - e) nemocnice;
 - f) hotely a reštaurácie;
 - g) športové zariadenia;
 - h) budovy pre veľkoobchodné a maloobchodné služby;
 - i) ostatné typy budov spotrebujúcich energiu.
-

PRÍLOHA II

Nezávislé systémy kontroly energetických certifikátov a správy o kontrole

1. Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočňujú náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu z celkového počtu každoročne vydávaných energetických certifikátov a podrobujú tieto certifikáty overovaniu.

Overovanie sa zakladá na ďalej uvedených možnostiach alebo na rovnocenných opatreniach:

- a) kontrola platnosti vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, ako aj výsledkov uvedených v certifikáte;
 - b) kontrola vstupných údajov a overenie výsledkov uvedených v energetickom certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní;
 - c) úplná kontrola vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, úplné overenie výsledkov uvedených v certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní, a ak je to možné, kontrola budovy na mieste s cieľom skontrolovať zhodu medzi špecifikáciami uvedenými v energetickom certifikáte a certifikovanou budovou.
2. Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočňujú náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu z celkového počtu správ o kontrolách vydávaných každoročne a podrobujú tieto správy overovaniu.

PRÍLOHA III

Rámec porovnávacej metodiky na identifikáciu nákladovo optimálnych úrovní požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov

Porovnávacia metodika umožní členským štátom určiť energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov a ekonomické aspekty opatrení týkajúcich sa energetickej hospodárnosti a spojiť ich s cieľom identifikovať nákladovo optimálnu úroveň.

K rámcu porovnávacej metodiky patria usmernenia, ktoré uvádzajú, ako používať tento rámec pri výpočte nákladovo optimálnych úrovní hospodárnosti.

Rámec porovnávacej metodiky umožní zohľadniť spôsob používania, vonkajšie klimatické podmienky, investičné náklady, kategóriu budovy, náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu a jej úspor), prípadné príjmy z vyrobenej energie a prípadné náklady na likvidáciu. Mal by sa zakladať na príslušných európskych normách týkajúcich sa tejto smernice.

Komisia tiež poskytne:

- usmernenia k rámcu porovnávacej metodiky; tieto usmernenia poslúžia členským štátom na vykonanie ďalej uvedených krokov,
- informácie týkajúce sa odhadovaného dlhodobého vývoja cien energie.

Pre uplatnenie rámca porovnávacej metodiky členskými štátmi sa na úrovni členských štátov stanovujú všeobecné podmienky vyjadrené ako parametre.

Rámec porovnávacej metodiky vyžaduje od členských štátov, aby:

- určili referenčné budovy, ktoré sú charakteristické a reprezentatívne svojim využitím a geografickým umiestnením vrátane vnútorných a vonkajších klimatických podmienok. Referenčné budovy sú budovy na bývanie a nebytové budovy, nové aj existujúce,
- určili opatrenia energetickej efektívnosti, ktoré sa majú pri referenčných budovách posúdiť. Môžu to byť opatrenia týkajúce sa jednotlivých budov ako celku, jednotlivých prvkov budovy alebo kombinácie prvkov budovy,
- posúdili konečnú a primárnu potrebu energie, ktorú potrebujú referenčné budovy a referenčné budovy, v ktorých sa uplatňujú určené opatrenia energetickej efektívnosti,
- vypočítali náklady (t. j. čistou súčasnú hodnotu) na opatrenia energetickej efektívnosti (ako sa uvádza v druhej zarážke) počas očakávaného ekonomického životného cyklu uplatňované na referenčné budovy (ako sa uvádza v prvej zarážke) aplikovaním zásad rámca porovnávacej metodiky.

Vypočítaním nákladov na opatrenia energetickej efektívnosti počas očakávaného ekonomického životného cyklu členské štáty posúdia nákladovú efektívnosť rozličných úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. To umožní určiť nákladovo optimálne úrovne požiadaviek na energetickú hospodárnosť.

PRÍLOHA IV

ČASŤ A

Zrušená smernica v znení neskorších zmien a doplnení**(uvedená v článku 29)**

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES
(Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES)
č. 1137/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 21.11.2008, s. 1).

Iba bod 9.9 prílohy.

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a na uplatňovanie**(uvedené v článku 29)**

Smernica	Lehota na transpozíciu	Dátum uplatňovania
2002/91/ES	4. januára 2006	4. januára 2009, len pokiaľ ide o články 7, 8 a 9

PRÍLOHA V

Tabuľka zhody

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 bod 1	článok 2 bod 1
—	článok 2 body 2 a 3
článok 2 bod 2	článok 2 bod 4 a príloha I
—	článok 2 body 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
článok 2 bod 3	článok 2 bod 12
článok 2 bod 4	článok 2 bod 13
—	článok 2 bod 14
článok 2 bod 5	článok 2 bod 15
článok 2 bod 6	článok 2 bod 16
článok 2 bod 7	článok 2 bod 17
článok 2 bod 8	článok 2 bod 18
—	článok 2 bod 19
článok 3	článok 3 a príloha I
článok 4 ods. 1	článok 4 ods. 1
článok 4 ods. 2	—
článok 4 ods. 3	článok 4 ods. 2
—	článok 5
článok 5	článok 6 ods. 1
—	článok 6 ods. 2 a 3
článok 6	článok 7
—	články 8, 9 a 10
článok 7 ods. 1 prvý pododsek	článok 11 ods. 8 a článok 12 ods. 2
článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 11 ods. 6
článok 7 ods. 1 tretí pododsek	článok 12 ods. 6
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 1 a 2
—	článok 11 ods. 3, 4, 5, 7 a 9
—	článok 12 ods. 1, 3, 4, 5 a 7
článok 7 ods. 3	článok 13 ods. 1 a 3
—	článok 13 ods. 2
článok 8 písm. a)	článok 14 ods. 1 a 3
—	článok 14 ods. 2
článok 8 písm. b)	článok 14 ods. 4
—	článok 14 ods. 5
článok 9	článok 15 ods. 1

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
—	článok 15 ods. 2, 3, 4 a 5
—	článok 16
článok 10	článok 17
—	článok 18
článok 11 úvodný text	článok 19
článok 11 písm. a) a b)	—
článok 12	článok 20 ods. 1 a článok 20 ods. 2 druhý pododsek
—	článok 20 ods. 2 prvý pododsek a článok 20 ods. 3 a 4
—	článok 21
článok 13	článok 22
—	článok 23, 24 a 25
článok 14 ods. 1	článok 26 ods. 1
článok 14 ods. 2 a 3	—
—	Článok 26 ods. 2
—	článok 27
článok 15 ods. 1	článok 28
článok 15 ods. 2	—
—	článok 29
článok 16	článok 30
článok 17	článok 31
príloha	príloha I
—	prílohy II až V